

W ciągu 50 lat papugi w Europie wykształciły osobne dialekty

5 grudnia 2023

Pochodząca z Ameryki Południowej mnicha (*Myiopsitta monachus*) została introdukowana w Europie przed 50 laty. I te pięć dekad wystarczyło, by zwierzęta rozwinęły na Starym Kontynencie unikatowe dialekty, wyraźnie odmienne w różnych krajach i miastach. Naukowcy z Instytutu Zachowania Zwierząt im. Maxa Plancka w Konstancji oraz Instytutu Antropologii Ewolucyjnej im. Maxa Plancka w Lipsku, nagrali mnichy w 8 miastach 4 krajów Europy i stwierdzili, że w każdym z miast ptaki wydają różne dźwięki. „Podobnie jak ludzie, mnichy w Europie komunikują się różnie w zależności od tego, gdzie mieszkają” – mówi doktorant Stephen Tyndel z Konstancji.

W Europie nie występują rodzime gatunki ptaków. Jednak żyje tutaj sporo gatunków, których przedstawiciele uciekli z hodowli. Mnichy, podobnie jak inne papugi, charakteryzuje zdolność do imitowania i uczenia się nowych dźwięków. Naukowcy postanowili skorzystać z faktu, że inwazyjne papugi pojawiły się w Europie stosunkowo niedawno. „Mnichy to idealny model

dla badań nad ewolucję złożonych możliwości komunikacyjnych u innego gatunku, niż nasz własny” – mówi Tyndel. Naukowcy chcieli sprawdzić, czy zwierzęta żyjące w różnych miejscach rozwinęły różne dialekty. Nagrali więc papugi z 8 miast Hiszpanii, Belgii, Włoch i Grecji. Nowoczesne narzędzia statystyczne pozwoliły zaś na badanie, czy istnieją różnice pomiędzy dialektami papug żyjących w różnych miastach oraz w tym samym mieście, ale w różnych parkach. „Chcieliśmy nie tylko sprawdzić, czy wykształciły się dialekty, ale również, na jak dużą skalę geograficzną się pojawiły” – mówi Tyndel.

Z badań wynika, że populacja mnich z każdego miasta posługuje się własnym dialektem. Na przykład dźwięki wydawane na powitanie przez mnichy z Brukseli znacząco różnią się od tych z innych miast. Większość z różnic dialektalnych związana jest ze zmianami modulacji częstotliwości, które są niezwykle trudne dla człowieka do wychwycenia.

Naukowcy zauważyli, że o ile istnieją różnice dialektalne pomiędzy miastami, to nie ma ich w obrębie tego samego miasta. „To sugeruje, że dialekty u papug pojawiły się wcześniej, gdy ptaki zamieszkały w poszczególnych miastach, ale od czasu ich zdomowienia się w konkretnym miejscu, nie doszło już do większych zmian” – dodaje Tyndel. W tej chwili naukowcy nie wiedzą, czy różnice dialektalne wynikają z procesu pasywnego, czyli kopiowania innych ptaków, przypadkowego wprowadzania drobnych błędów i ich utrzymywania w czasie czy też powstały w procesie aktywnym, gdy zwierzęta celowo się naśladują, by lepiej się ze sobą porozumiewać.

Mnichy żyją w dużych zbiorowych gniazdach i nie można wykluczyć, że w ramach takich gniazd dałoby się odnotować różnice, które odpowiadałyby ludzkiemu slangowi. Takie zróżnicowanie pomagałoby zwierzętom zorientować się, kto należy do danego „osiedla” gniazd, a kto jest obcy. Autorzy badań mówią, że spróbują dowiedzieć się, jak ptaki uczą się od siebie komunikacji i sprawdzą, czy pomiędzy poszczególnymi zgrupowaniami gniazd można zauważyć różnice w komunikacji. „To

pozwoili nam zrozumieć sposób komunikowania się papug, ale da nam również wgląd w systemy złożonej komunikacji u ludzi i innych zwierząt społecznych” – dodaje Tyndel.

Autorstwo: Mariusz Błoński

Zdjęcie: [dr Jyoti Prasad Pattnaik](#) (CC BY-SA 4.0)

Na podstawie: [Academic.oup.com](#), Max-Planck-Gesellschaft

Źródło: [KopalniaWiedzy.pl](#)